

∞

∞

Τὸ μὲν σῶμα ὕγιής, τὴν δὲ τύχην
εὖπορος, τὴν δὲ ψυχὴν εὐπαιδευτος.

Tal iz Mileta.

Život se ljudski rado poredi s putovajem, kojemu je jedan te za sve isti cilj: sreća — to je lozinka cijeloga svijeta. (Kant). Ali u lovu za njom razilaze se putevi ljudski. Ima ih, koji je traže u posjedu i blagostanju, dok je drugi nalaze u blaženstvu skromnih zahtjeva, pače u siromaštvu, jedni je vide u radostima svijeta i njihovu zadovoljenju, drugi je misle naći u odricanju, pače u boli i trapljenju (askezi), jedni joj se nadaju od zemskih dobara, drugi je očekuju od čestitosti i kreposna života. Tako se eto na razan način odredjuje, ono dobro, koje ima da utiša našu težnju za srećom i smiri srce naše. Prema starom jednom odredjenju sva se dobra dijele u tri vrsti: u prvom značenju dobro je, što služi izvjesnoj svrsi, n. pr. novac, jer se njim kao sredstvom mogu mnoge potrebe udovoljiti, ali dobar je i gorak lijek, jer služi ozdravljenju, i ako nije ugodan. U drugom značenju dobro je, što pruža ugodu ili zadovoljstvo; takovih je dobara bezbroj, ali medju njima ima ih opet, koja bi se sa stanovišta koristi držala za zlo, kao što primjerice čaša svježê vode ugrijanom je čovjeku dobra, ako se sudi po ugodi,

*